

O wędkarzu i smutnej rybce

Bajka w wykonaniu dzieci 5-, 6-letnich

OBSADA:

NARRATORZY
WISŁA
WĘDKARZ
ZŁOTA RYBKA
PIESEK BIAŁY
PIESEK CZARNY
3 GRUPKI DZIECI
(po dwoje, troje lub więcej)

III SCENY

Scenografia: nad Wisłą. Na podłodze rozłożony jest błękitny materiał lub tiul. Na nim porzucane są zgniecione kule gazet. Poza materiałem leży średnia obręcz dla Złotej Rybki.

Postać Wisły: ubrana na niebiesko, z ubrudzoną twarzą i kawałkiem błękitnej tkaniny na głowie. Do tkaniny przypięte skrawki gazety lub podartych szmatek.

W scenie II pojawia się **łódka** – mogą to być symbolicznie dwa związane krzesła.

REKWIZYTY:

Torba ekologiczna, obrazek I – A3 z pojemnikami do segregacji odpadów, obrazek II – chmury z kroplami deszczu i obrazek III – z niekapiącym kranem, kwiatek w doniczce, filiżanka ze spodkiem i długa szczotka do mycia pleców.

Scena I

(Wchodzi narrator, kłania się i mówi)

NARRATOR: Nie tak dawno, niedaleko,
nie za górą, nie za lasem
martwiła się pewna rzeka,
popłakując sobie czasem:

(Wisła wstaje i mówi)

WISŁA: Jestem Wisła – wód królowa,
lecz to oczywiste słowa.
Kiedyś byłam jak wstążeczka,
dzisiaj jestem brudną rzeczka.
I do tego coś się stało,
że jest mnie zupełnie mało.
Jeśli mi ktoś nie pomoże,
to się strasznie skończy może.

(Siada i płacze, słysząc chlupanie wody)

NARRATOR: Tuż nad brzegiem naszej wody
dwa wesołe pieski młode
po piasku sobie biegały:
jeden czarny, drugi biały.

*(Wbiegają dwa pieski i przez chwilę biegają
przy dźwiękach skocznej muzyki.
Po chwili zatrzymują się i patrzą na siebie)*

NARRATOR: Biały mówi do czarnego:

BIAŁY PIESEK: Oj! Zmęczyłem się kolego.
Napić wody by się zdało,
lecz jej w Wiśle strasznie mało.
Trudno, wskoczę, ledwo żyję,
przy okazji się napiję.

CZARNY PIESEK: Nie rób tego, mój kolego!
Zaraz powiem ci dlaczego:

(Wskazuje na śmieci)

Wisła brudna jest i chora
i potrzeba jej doktora,
bo zostało jej niewiele,
nie jest dla nas przyjacielem.
Ludziom i pieskom zagraża.
Unikniesz weterynarza,
gdy na miskę swą poczekasz.
Wisłę omijaj z daleka!

BIAŁY PIESEK: Choć wytrzymać już nie mogę,
zapamiętam twą przestrozę.
Lecz gdzie się podziała woda?
Nie ma wody, strasznie szkoda...

(Pieski znikają ze sceny)

A Wisła brudna została
i zapłakana cała

Scena II

(Na Wiśle pojawia się łódka.

Wchodzi wędkarz z wędką i podbierakiem lub siatką).

NARRATOR: Obok mostu, tam, gdzie schody,
zszedł nad Wisłę wędkarz młody.
Zapakował swój sprzęt cały
na uroczą łódkę małą.

*(Na słowa narratora, wędkarz siada na krzeselko
ze swoimi rekwizytami)*

WĘDKARZ: Dziś mam chęć na rybkę tłustą.
nad tą rzeką prawie pustą.
I sam nie wiem, co się stało,
że tak w Wiśle wody mało.

(Kręci głową, zarzuca wędkę)

NARRATOR: Rzucił wędką hak daleko
i cierpliwie, cicho czekał.
Ale cóż to? Co się stało?
Coś mu złapać się udało?
Wśród wiślanej wody śmieci
coś w wyschniętej rzece świeci.
Złota, brudna rybka mała
na haczyk się złapać dała.

(Złota rybka wskakuje do łódki i siada obok wędkarza)

RYBKA: Wielkie dzięki, mój kolego,
wyrwałeś mnie z błota tego.

(Ociera twarz chusteczką)

To przez ludzi tak się stało,
że w tej rzece wody mało.
W Wiśle szybko się uduszę.
Do akwariium trafić muszę.
Jest mi bardzo, bardzo smutno,
kocham Wisłę, płytką, brudną.
To mój dom, to moje miejsce,
dla niej bije moje serce.

WĘDKARZ: A życzenia, powiedz szybko,
przecież jesteś złotą rybką.
Czyń zaklęcie póki czas,
zwrócisz Wiśle dawny blask.

RYBKA: Już nie mogę, choć bym chciała,
wszystkie czary ludziom dałam.
Choć spełniałam ich potrzeby,
nikt z nich nie poprosił, żeby

nasza Wiśła, nasza miła
czystą rzek Królową była.
Może tobie to się uda,
człowiek czasem czyni cuda...

WĘDKARZ: No dobrze, może spróbuję
Ale nic nie obiecuję...

(Rybka siada do obręczy)

Scena III (epilog)

NARRATOR: Do akwariium rybkę wrzucił,
do przedszkola wnet się zwrócił.
Tu mądrych dzieciaków wiele.

(Wraz z wędkarzem wchodziją dzieci)

WĘDKARZ: Moi mali przyjaciele,
Wiśła bronić się nie umie,
każdy musi to zrozumieć.
Trzeba skończyć z tym gadaniem,
pora wziąć się za działanie
i ratować, daję słowo,
żeby była znów Królową!

*(Dzieci dzielą się na trzy grupy i rozchodzą się
w różnych kierunkach)*

NARRATOR: No i co się stało dalej?

NARRATOR: Wszyscy się poumawiali:

Pierwsza grupa – super dzieci
oczyściła z Wisły śmieci.
Wywiesiła zarządzenia:

*(Dzieci zbierają do ekologicznej torby
kule z gazet)*

DZIECI: Zakaz w Wiśle jest śmiecenia!

(Pokazują obrazek I)

NARRATOR: Druga grupa – pomysł miała
i deszczówki nałapała.

DZIECI: Z tej deszczówki świetna woda.
Deszczyk złap, bo Wisły szkoda!

(Pokazują obrazek II)

NARRATOR: A ta trzecia – to rzecz jasna,
ruszyła prosto do miasta.
I żeby wodę oszczędzać,
kazała krany przykręcać:
I do picia, i do mycia,
i do prania, gotowania,
i do kwiatów podlewania.

(Pokazują obrazek III)

DZIECI: Bo to wielkie jest odkrycie:
Szanuj wodę – wygrasz życie!
I dla zdrowia i urody
każdy potrzebuje wody!

DZIECKO 1: Odkręcony kran zostawi
ten, co wodę marnotrawi.
A, jak dobrze wszyscy wiecie,
wciąż mniej wody jest na świecie.

(DZIECKO 2 trzyma kwiatek w doniczce)

DZIECKO 2: Więc, gdy czystą chcesz mieć główkę,
możesz łąpać w dzban deszczówkę.
I z deszczówki czerpać wodę,
gdy chcą pić roślinki młode.

(DZIECKO 3 trzyma filiżankę ze spodkiem)

DZIECKO 3: Do herbaty wcześniej rano
lepiej lej przegotowaną.,
Dla pragnienia i ochłody
mineralnej popij wody.

*(DZIECKO 4 trzyma długą szczotkę
do mycia pleców)*

DZIECKO 4: A gdy się wykąpać chcesz,
szybki, chłodny prysznic bierz.
Tu nie będzie wielkiej szkody,
bo zużyjesz mało wody.

WĘDKARZ: Świetnie żeście się sprawili.
Teraz trzeba, moi mili,
żeby własnym czynem, słowem
wszystkim ludziom wbić do głowy,
aby wodę oszczędzali
i oszczędzać pamiętali.

WSZYSTKIE

DZIECI: Rozumiemy naszą misję,
więc przez radio, telewizję
i po domach rozpowiemy:
Od dziś wodę szanujemy!

Piosenka „Ach, jak przyjemnie...”

Ach, jak przyjemnie kotysać się wśród fal,
Gdy szumi, szumi woda i płynie sobie w dal.
Ach, jak przyjemnie, radosny słyhać śpiew,
Gdy szumi, szumi woda i młoda szumi krew.

Bo tak uroczo, tak ochoczo serca biją w nas.
Gdy jest pogoda, szumi woda, tak nam mało
brak do szczęścia.

Ach, jak przyjemnie kotysać się wśród fal,
Gdy szumi, szumi woda i płynie sobie w dal.
Ach, jak przyjemnie, radosny słyhać śpiew,
Gdy szumi, szumi woda i młoda szumi krew.

NARRATOR: No a co ze złotą rybką?
Proszę nam powiedzieć szybko!

WĘDKARZ: Dobrze sprawa się skończyła,
rybka do Wisły wróciła.

NARRATOR: A co z Wisłą? Jak tam Wisła?

WĘDKARZ: Wisła wielkością rozbłysła
i jak kiedyś, tak na nowo
nazywano ją Królową.

NARRATOR: Wszystko dobrze się skończyło.
a żeby tak zawsze było,
wody – pamiętajcie dzieci
nie marnować, nie zaśmiecić.
Szanuj wodę, póki czas,
bo bez wody nie ma nas!

WSZYSCY: Szanuj wodę, póki czas,
bo bez wody nie ma nas!

(Kłaniają się)

koniec